

EFEMÈRIDE pàg 10
El barri del Congrés celebra els 70 anys del seu naixement

FUNDADOR pàg 10
Xavier Basiana creu que el futur de la Nau Bostik està garantit governi qui governi

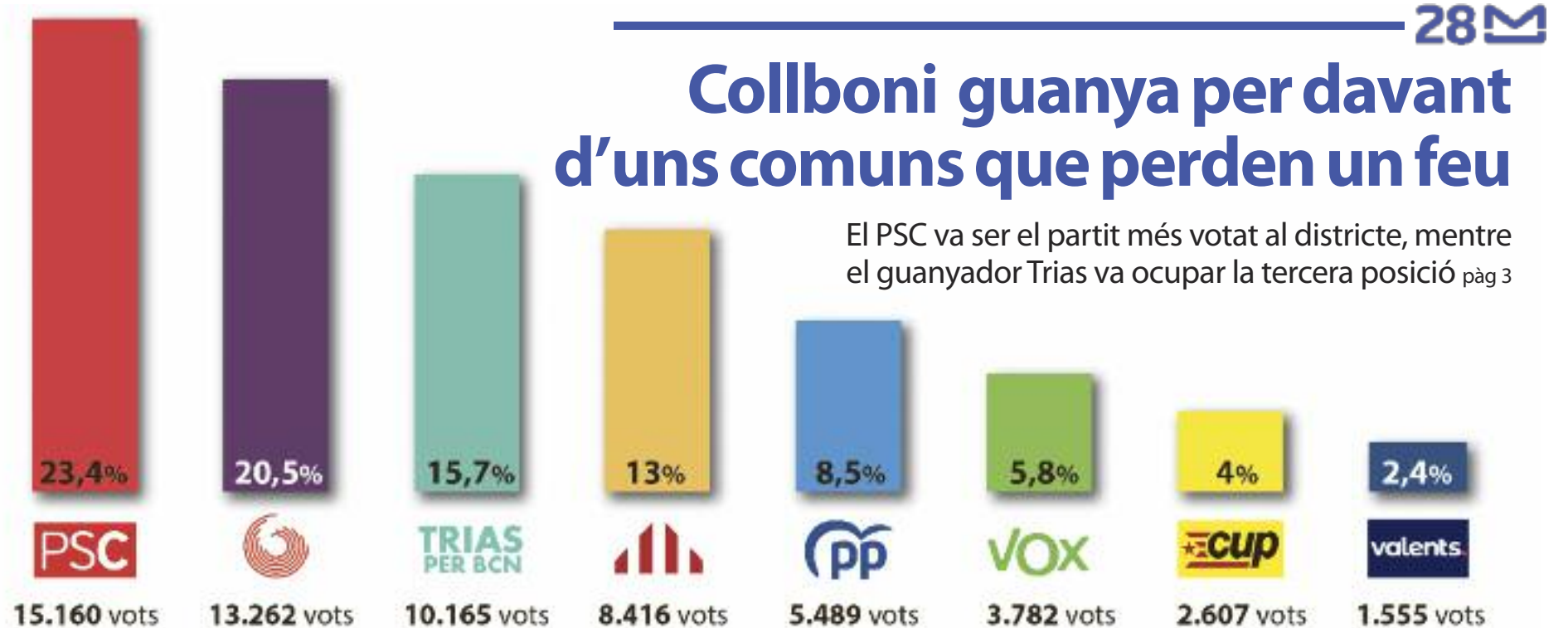

línia ^{14 anys} Sant Andreu

Juny 2023 · Núm. 152 · liniasantandreu.cat

La UE Sant Andreu firma un ascens de categoria històric

L'equip i l'afició van celebrar units el passat 5 de juny una gesta que feia gairebé 15 anys que no es repetia pàg 18

Collboni guanya per davant d'uns comuns que perden un feu

El PSC va ser el partit més votat al districte, mentre el guanyador Trias va ocupar la tercera posició pàg 3

JORNADA FESTIVA pàg 16
El comerç local celebra la seva mostra al carrer malgrat el mal temps

CULTURA INCLUSIVA pàg 10
Nova edició de l'Altre Festival Internacional a la Fabra i Coats

A FONS pàgs 14 i 15
Els altres estrangers: rics, nòmades digitals i expats: qui són?

Via Júlia ASSESSORS **60 ANYS** **Más información en el interior**

Ejercicio 2022 **Esta campaña, como siempre, estamos cerca de ti**

Oficinas Centrales · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Telf. 933 506 400 · Fax 933 533 503
Delegación · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Telf. 935 210 640 · Fax 933 533 503

www.viajulia.com Síguenos en:

PREMIS IMPACTE

I LA NIT DEL
MÀRQUETING I
LA COMUNICACIÓ

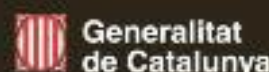
8 de Juny
Teatre Prado
Sitges

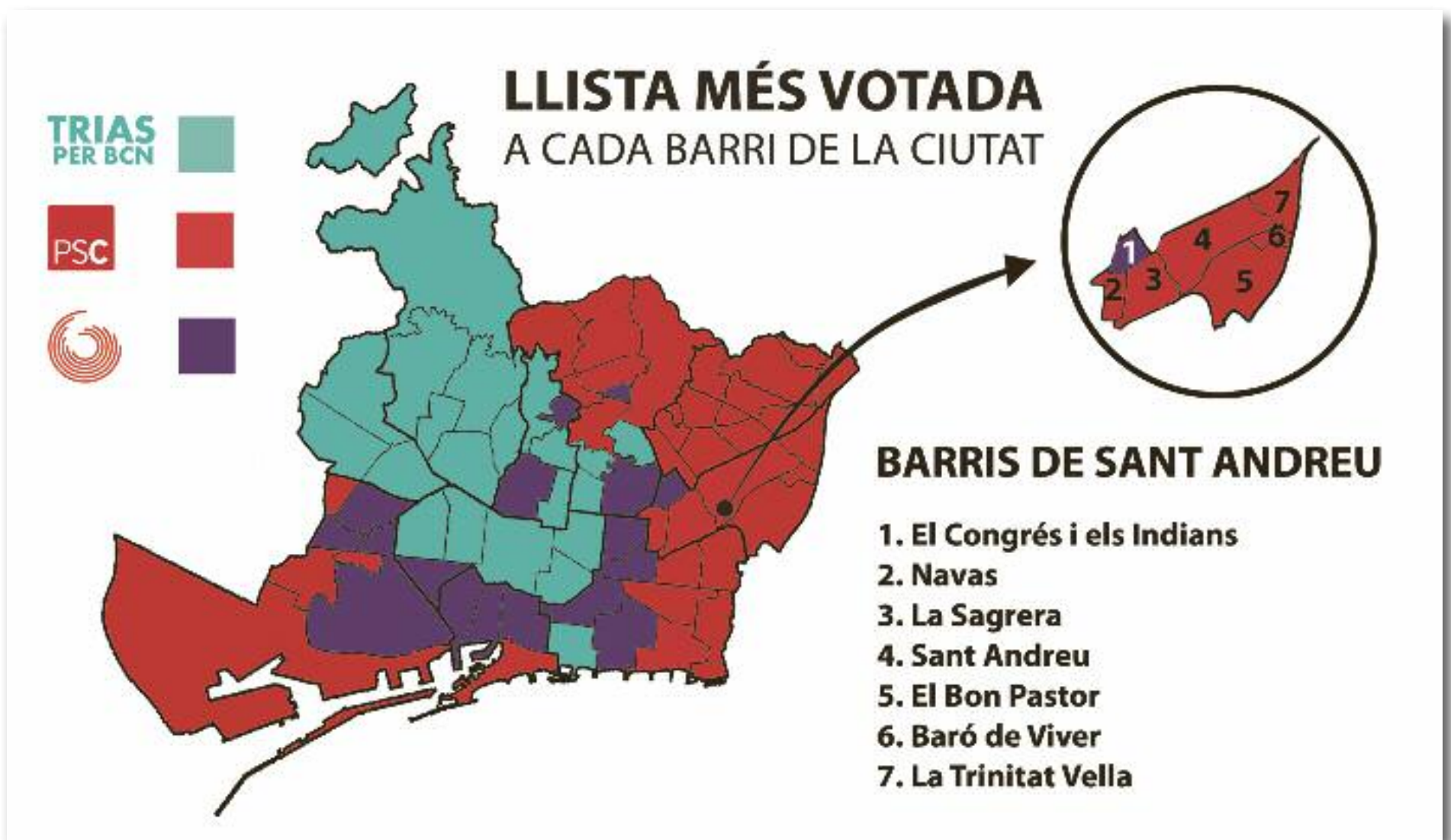
www.lanitimpacte.cat

25
ANYS

Col·legi
del Màrqueting
i la Comunicació
de Catalunya

Amb el suport de:

Trias per Barcelona ha estat la candidatura més votada a la ciutat aquest 28M. Infografia: Línia Sant Andreu

Collboni pren el districte a Colau

» El PSC es va imposar als comuns el passat 28 de maig a Sant Andreu amb el 23,4% dels suports
 » Colau, que havia guanyat al districte el 2015 i el 2019, va quedar segona amb el 20,5% dels vots

Anna Utiel
SANT ANDREU

Barcelona va viure el passat 28 de maig una nit electoral d'infart. El triple empat que auguraven totes les enquestes es va anar desfent a mesura que avançava l'escrutini i finalment la balança es va decantar a favor de Trias per Barcelona. En una jornada amb un 60,6% de participació (gairebé sis punts menys que el 2019), la candidatura de l'exalcalde Xavier Trias va aconseguir el 22,4% dels vots al conjunt de la ciutat. Aquesta victòria, però, no es va reproduir a tots els districtes. A Sant Andreu, Trias va quedar tercer, mentre que el guanyador va ser el candidat socialista, Jaume Collboni. Amb un 60,4% de participació al districte, el PSC va obtenir el 23,4% dels vots i va desbancar els comuns, vencedors a Sant Andreu a les municipals tant del 2019 com del 2015.

Així doncs, la llista d'Ada Colau va ser la segona més votada al districte el 28M, amb un 20,5% de les paperetes. Quatre anys enrere havia assolit el 23,2% dels suports i, en fa vuit, el 29,3%. Aquesta clara davallada de vots ha suposat, almenys de moment, la fi de l'idil·li entre Barcelona En Comú i el districte de Sant Andreu.

Per contra, qui sembla que s'ha reconciliat amb el districte és l'espai postconvergent que representava Trias en aquestes eleccions. El 2015, el mateix candidat va ser el segon més votat amb el 16,2% de les paperetes dipositades a Sant Andreu, però el 2019, la llista de Junts, aleshores encapçalada per Elsa Artadi, va ser la cinquena amb un discret 7,7%. Enguany, amb el retorn de Trias i la suma de diverses formacions, la xifra ha remuntat fins al 15,7%.

ERC, per la seva banda, ha fet el camí contrari. Del 22,8% que va situar Ernest Maragall com a segona opció al districte el 2019, ha caigut fins al 13% que l'ha relegat a la quarta posició aquest 2023. Però, si parlem de caigudes, Ciutadans no té competència. El partit taronja, que va ser la quarta força a Sant Andreu fa quatre anys, ha quedat en no res. El 28M el van superar, en aquest ordre, el PP, Vox, la CUP, Valents, el PACMA i, fins i tot, Barcelona Ets Tu, l'aventura política de Daniel Vosseler.

PACTES O L'OPCIÓ MÉS VOTADA? Assolir la primera i la segona posició a Sant Andreu no va servir al PSC i als comuns per vèncer a la ciutat, on Collboni es va imposar a Colau per la mínima i es va quedar a gairebé tres punts de Trias. Traduits a regidors, els resultats de

les eleccions en van donar 11 a Trias per Barcelona, 10 al PSC i 9 als comuns. Aquest panorama va deixar una pregunta a l'aire: governarà la llista més votada o hi haurà un pacte alternatiu?

La mateixa nit electoral –i després d'haver reiterat al llarg de la campanya que hauria de governar el vencedor dels comicis– Collboni va obrir la porta a pactar amb comuns i ERC per evitar un nou mandat de Trias. El socialista va afirmar que Barcelona havia “votat progressisme” i va advertir que “el PSC no renuncia a res”. La convocatòria d'eleccions generals que va arribar per sorpresa l'endemà, però, va refredar aquest discurs. El primer secretari del PSC, Salvador Illa, va admetre el dia 30, en declaracions a RAC1, que Trias “té un avantatge” i que “si no passa res, ell serà alcalde”.

Per la seva banda, Colau no ha deixat d'insistir en la possibilitat d'un govern d'esquerres. “Hi ha una amplíssima majoria progressista de 24 regidors”, ha repetit per activa i per passiva, en referència als deu regidors socialistes, els nou dels comuns i els cinc d'ERC. Malgrat els mals resultats de Maragall, sembla que tindrà la clau de l'Ajuntament. Tot plegat s'haurà de resoldre de cara al 17 de juny, quan hi ha prevista la investidura del nou batlle, si res no canvia.

Els comuns només superen el PSC al Congrés i els Indians

BARRIS ▶ Si bé el partit vencedor en els resultats globals de la ciutat va ser Trias per Barcelona, la batalla pels barris la va guanyar el PSC. La llista de Jaume Collboni va ser la més votada a 35 dels 73 barris, mentre que la de Xavier Trias ho va ser a 21 barris i la d'Ada Colau, a 17.

En el cas de Sant Andreu, el candidat socialista va aconseguir tenir de vermell tots els barris excepte un: el Congrés i els Indians. Aquí, la victòria va ser per als comuns, amb un 22,8% dels vots, mentre que el PSC Va quedar per darrere, amb un 20,5%. Curiosament, en aquest barri havia guanyat ERC quatre anys enrere.

L'altre barri que havia donat la victòria al republicà Ernest Maragall el 2019 era Navas, on el passat 28 de maig va guanyar el PSC amb el 21,6% dels suports, seguit de Barcelona En Comú, amb el 20,5%. La victòria socialista es va replicar a la resta de barris i va tenir especial força a Baró de Viver i la Trinitat Vella, on el

33,4% dels vots van anar a parar a Collboni. El Bon Pastor també va mostrar un suport clar al PSC, amb el 28,9% de les paperetes.

Més moderats van ser els resultats de Sant Andreu de Palomar i la Sagrera, que van donar el 22,5% i el 23,8% dels vots als socialistes, respecti-

33,4%

El millor resultat del PSC al districte, assolit als barris de Baró de Viver i la Trinitat Vella

vament. Precisament, en aquests dos barris, els comuns van guanyar fa quatre anys i aquest 2023 van quedar segons, amb el 21% a Sant Andreu i el 19,9% a la Sagrera.

Pel que fa a la resta de resultats, destaca el percentatge que va assolir Vox a Baró de Viver: el 15,8% dels vots, una de les millors dades de l'extrema dreta a la ciutat.

La lupa

Per la 'gitanització' de Catalunya

per Xavier Godàs

Foto: Arxiu

El propassat 11 de maig, el president rebia una vintena de dones gitanes universitàries, en una trobada pensada per mantenir una conversa distesa. El 24 de maig vaig tenir l'ocasió de celebrar l'accés a la universitat per a majors de vint-i-cinc anys de prop d'una quinzena d'estudiants gitanos del Grup d'Accés a la Universitat, una unitat formativa depenent del Pla Integral del Poble Gitano de la Generalitat. Ambdues trobades van ser molt reveladores.

En la conversa mantinguda amb el president, les estudiants varen expressar els seus reptes i projectes. Fins aquí el que era d'esperar, que les il·lusions són universals i ens esperonen a tirar endavant. Però a la conversa hi va haver més teca. Algunes de les intervencions que més em van fer parar-hi l'atenció apuntaven detalls reveladors de les falles de la inclusió social. En destaco els següents: el problema que suposa que hi hagi centres educatius instal·lats en el baix rendiment, fet que arrossega el conjunt dels estudiants a una molt baixa expectativa d'èxit educatiu. En constatar aquesta situació, l'esforç de famílies gitanes per donar estudis als seus fills i filles comporta, en alguns casos, que els traslladin a altres centres, sovint pagant escoles concertades. El problema –viscut en primera persona per algunes de les estudiants presents a Palau– de tutors desincentivadors amb la continuïtat dels estudis post-obligatoris, concretament del batxillerat. El relativisme cultural d'algun docent que, fent-se passar per progre i empàtic –quan, de fet, demostra ser un re-

accionari de manual–, s'atreveix a estipular que, culturalment parlant, l'univers gitano és més refractari a estudiar, i que s'ha de "comprendre" aquest tret cultural. D'altra banda, fou molt interessant constatar l'empenta cap al canvi social de les estudiants dins la mateixa comunitat, quan algunes d'elles, sent les primeres a arribar a la universitat, han hagut de convèncer els pares per mostrar-los que era bo per a elles estudiar, i que fent-ho no viurien desprotecció ni desvinculació de la comunitat.

El que m'entusiasma és la seva capacitat de superació amb un esforç redoblat

Al Grup d'Accés a la Universitat em vaig trobar amb tot d'estudiants expectants per l'entrada a la vida universitària, orgullosos de la feina feta fins a arribar a les seves portes. Parem compte al fet que ells i elles, tots, treballen les hores del dia que faci falta per mantenir les seves famílies. Sempre amb la canalla en el punt de mira. Els estudis conformen el seu somni, però, sobretot, somien amb els seus, en fer-los participants d'aquesta aventura que té tot el sentit perquè es tracta de prosperar plegats. La família com un valor fonamental, sí, en aquest sentit de suport, protecció i solidaritat elemental: el grup extens amb què es desitja compartir la prosperitat. La comunitat sempre

en l'horitzó. Aquí no hi ha individualisme que valgui. Lluny queda la retòrica del "jo abans que res" tan pròpia dels valors liquats postmoderns que ara ens aclaparen i que, malauradament, s'han escolat per la porta de darrere de l'esquerra.

Sé que en cap grup humà podem assegurar que tot siguin flors i violes. Ara bé, el que m'entusiasma de totes aquestes persones que he tingut l'oportunitat de conèixer és la seva capacitat de superació amb un esforç redoblat comparat amb els que, com jo, som païos. Permeteu-me que parli en aquests termes. Conversant amb aquest estol d'estudiants mai no hi he trobat un bri de lamentació. No perden el temps en el victimisme ni demanen cap privilegi pel fet de ser de la comunitat gitana catalana. Exigeixen, això sí, un tracte entre iguals. I amb les seves vides combaten la trajectòria estructural de desigualtat que s'ha concentrat en el poble gitano en relació amb la resta de la població. Combaten el racisme amb què ara encara es troben, incrustat en la vida quotidiana del nostre país. Actuen amb determinació exemplar: fan caure murs i salten tanques. Són, ras i curt, una poderosa agència de canvi. Per descomptat, ho són molt més que els que entre la majoria paia considerem una ofensa imperdonable i motiu de mobilització política que ens critiquin el pentinat. Acabo amb dos noms propis: la Sàcri s'ha compromès a superar la prova comuna de l'accés per a majors de vint-i-cinc anys l'any vinent, que aquest no ha pogut ser. L'Isaac va pel camí de convertir-se en mestre i espero que aviat el tinguem entre el professorat del nostre país.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@punsix

Enmig d'una celebració tan especial com la Champions femenina de futbol també passen successos fastigosos. Just quan havia acabat, ARRO de @mossos ha detingut un noi d'uns 30 anys per masturbar-se i ejacular a l'esquena d'una noia aprofitant la multitud a Sant Jaume.

@sergipicazo

[En referència a un article de *Crític*] Confirmat amb dades el que ja sempre es pensava. El 34% dels instituts privats van puntuar els seus alumnes entre 1 i 2 punts per sobre dels resultats que van acabar obtenint a la selectivitat. Més diferències amb la selecció que a la pública.

@EvaPiquer

El 1997 vaig publicar una novel·la que es llegia a les escoles des de llavors. Hi ha mestres que han fet llegir aquesta novel·la durant 25 cursos seguits. "Com que el llibre funciona...", em diuen. El llibre funciona, però fer-lo llegir any rere any delata una desídia alarmant.

@massanagranaire

Alerta perquè hi ha gent desesperada perquè Barcelona mantingui un govern d'esquerreres amb autèntics bolxevics com Jaume Collboni o Albert Batlle. És com quan el 2015 hi havia gent espantada perquè Xavier Trias havia perdut les eleccions i no hi hauria un alcalde independentista.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Dipòsit Legal: B 11298-2010

www.liniaarxa.cat

Els semàfors

Ajuntament

L'última comissió de govern del mandat 2019-2023 va servir per aprovar inicialment, i malgrat els vots contraris del PSC, un pla urbanístic que ha de protegir la Nau Bostik. El seu creador, Xavier Basiana, confia que el pròxim batlle no faci marxa enrere.

pàgina 10

L'Altre Festival

La Fabra i Coats acollirà, del 9 a l'11 de juny, l'Altre Festival Internacional d'Arts Escèniques i Salut Mental, que visibilitza propostes artístiques que parlen de la salut mental i que compten amb artistes amb problemes d'aquesta mena.

pàgina 10

UE Sant Andreu

La UE Sant Andreu ha aconseguit un ascens històric a Segona RFEF després de vèncer 1-2 al camp del Salamanca UDS el passat 4 de juny. El partit va ser molt èpic i llarg: es va prolongar més de tres hores per una calamarsada.

pàgina 18

El + llegit

Línia Sant Andreu.cat

- 1 *La UE Sant Andreu aconsegueix un ascens històric a Segona RFEF*
- 2 *Collboni guanya a Sant Andreu però no li val per parar Trias a Barcelona*
- 3 *Trias demana el "vot útil" contra Colau: "Qui diu que no acabarà pactant amb Vox?"*
- 4 *28M: la participació a Sant Andreu a les 14h pateix una lleugera caiguda*
- 5 *Tres punts menys de participació a Sant Andreu a les 18h*

Les línies de la superfície es veuen millor de lluny, des de la distància, prenent certa perspectiva. Així ho escriuria Italo Calvino per expressar, potser, la sensació d'una cosa desconeguda. No obstant això, seria bo no confondre'ns gaire: mirar des de lluny pot ajudar a entendre millor, però darrerament la capacitat de distingir es troba una mica abandonada, ja que les interpretacions, sigui amb bona disposició o no, poden condicionar les nostres formes de veure. Així doncs, mirar l'horitzó depèn de la perspectiva de cadascú: passa com amb les fronteres.

Les línies divisòries són límits que no cal buscar gaire lluny, són a cada cantonada, molt a prop; hi van ser abandonades anys enrere. Espais que van patir violències indefinibles, com aquelles terres del llunyà oest, imperava la llei del més fort. Llocs impenetrables on hi va haver gent que es va organitzar per buscar la dignitat mentre que una altra va ensopegar; llocs massa grans per ser explorats, massa petits per entendre'ls, mars a la deriva on s'allotjaven els sobreexplotats, hostils o resignats. Ara els seus tripulants porten gairebé tots el tatuatge del benestar social.

Els enamorats de la democràcia a la recerca d'un ofici per a tota la vida fa anys que proclamen que cal acabar amb els confins. Recorren a expressions i postures llunyanes, desitjos que, tocant de peus a terra, tenen a veure amb drets llunyanos que no poden defensar. Allò que no funciona es perpetua, i així passa. Tan lluny de la vida quotidiana, se solen manifestar en estructures jeràrquiques

gens participatives, sense treballar transversalment amb altres polítiques, van cavant trinxeres al voltant dels seus regnes, mirant de reüll el rival. Els nostres i els altres, els que ens agraden i els de fora, i després hi ha els narcisistes fomentant territoris de beneficència sense propostes per enriquir entorns i reconèixer les persones. Entren als seus salons i s'hi tanquen, poques vegades traspassen altres confins.

Coordinadores, directors, caps d'això i allò, tècniques de diversos nivells, administratius i comptables que van opinant sobre diversos encàrrecs, horaris, funcions o responsabilitats... Som d'on vivim, submergits a les misèries de les coses petites, dels pocatraces i de les mesquineses entre l'enveja i el menyspreu. Passen cinc, deu, quinze anys i alguns se'n van perquè en vinguin d'altres, però la majoria s'hi queden, ens hi quedem, i apa, a l'embolic de cada dia. Polifonies d'una època de construccions silencioses, travessades pel més lleig. Allà, caminant a la boira, desenredant el temps sense apreciar la justícia entre l'injust: els vulnerables, els que no tenen tots els papers, "que vinguin quan se'ls doni cita...". On són les noves oportunitats, com adequar-se a altres formes de vida menys "sanas", diferents? I la prevenció, les maneres personalitzades, on

es dissenyen? Als despatxos? Alguns vigilen els seus estils ètics (altres no), humanitzen les seves propostes on no predomina la intervenció connectada al territori vital (perquè el normal és el despatx i no la comunitat). Més recursos? Potser, però el malestar es produeix quan el veïnat se sent abandonat. Seguim a l'equació prestació-atenció individual perquè és el que les estadístiques ens demanen: que "l'operació hagi anat bé encara que el pacient hagi mort". Traspassar les duanes per enriquir els entorns és un treball ardu que moltes vegades es fa des de petites illes en un mateix mar, una aspra discussió on tots som estrangers en un mateix lloc, com ens explica Ken Loach a la seva última pel·lícula *The old oak*. Les fronteres parteixen en dos, redueixen la convivència a una tolerància obligada amb espines als temples de la paraula, un cara a cara davant la desigualtat, on els protagonistes aspiren a no caure en el risc de la no-ciudadania. On tot està traçat, on hi ha poques vores per descobrir, allà on les autoritats arriben tard al somni utòpic d'una societat millor.

Hi ha qui parla més del compte, segueixen pensant que estan cridats a atreure l'atenció (ha de ser terrible no adonar-se del contrari). S'haurien de prendre més seriosament el silenci.

Línia Sant Andreu no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#CaraACara

#NensQueViolenNenes

#PrimaveraSound

@324cat: La líder de Sumar, Yolanda Díaz, diu que el bipartidisme és el passat i retreu a Sánchez que proposi un cara a cara setmanal amb Feijóo d'aquí al 23J.

@agenciaacn: Els Mossos investiguen una nova violació en grup a una menor a Badalona. Va passar el dia 3 i els presumptes autors també tenen menys de 18 anys.

@Pauventeio: Aquest cap de setmana es divideix entre gent que va al Primavera Sound, a Montmeló, a Eindhoven i els que ens quedem a casa perquè no tenim diners.

El que hem heretat

per Manuel S.V. Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Imaginin que entren en una botiga de roba per comprar-se una jaqueta nova. El venedor els escolta amb deteniment, però no treu l'ull de la que porten posada. Després de les seves explicacions i sabent que es juga la venda, els explica que ja tenen una jaqueta estupenda. El teixit, argumenta, és dels que ja no es fan i les costures són a mà, amb un portar i una caiguda magnífics que no aconseguiran si se la compren nova. Els acaba convençant que li deixin uns dies per cosir un botó que li falta, rentar-la i passar-li la planxa.

Una situació similar a aquesta fictícia que, siguem honestos, ens agradaria que passés més, va passar de debò a Bordeus el 1996. Uns arquitectes joves poc coneguts aleshores, Anne Lacaton i Jean-Phillipe Vassal, van rebre l'encàrrec de remodelar la plaça Leon Aucoc, al sud de la ciutat. Van trobar un lloc que, en les seves pròpies paraules, "ja era bonic per la seva autenticitat, sense sofisticació". "Tenia la bellesa del que és evident, necessari i just. Vam passar alguns dies visitant-ho i parlant amb els veïns, i finalment vam decidir reposar la grava i podar els til·lers", van detallar.

Amb el temps, aquesta anècdota va adquirir el rang de categoria i ha estat explicada de manera recurrent a les escoles d'arquitectura. Lacaton i Vassal van fer d'aquesta manera de mirar el que està construït una forma de practicar el seu ofici. L'any 2019 van rebre el premi europeu Mies van der Rohe, juntament amb Frédéric Druot i Christophe Hutin, per la no menys sonada rehabilitació de 530 habitatges en blocs residencials que el govern francès pretenia enderrocar, a la mateixa ciutat on els arquitectes van indultar la plaça.

Quan el 2021 van rebre el premi Pritzker, una de les més altes distincions en arquitectura, el pavelló Mies de Barcelona els va dedicar una exposició, *Ne-*

ver demolish (Mai enderroquis), on es convidava a considerar el potencial del que està construït, en termes de valor patrimonial i d'energia acumulada. No estem precisament per anar desaprovechant energia.

Les persones triguem anys a adonar-nos del que hem heretat. Heretem un habitatge o bé una hipoteca per acabar de pagar. Heretem un compte bancari, però també un deute amb Hisenda. Amb el temps, acabem veient els nostres pares en mirar-nos al mirall i ens adonem que tot, bo o dolent, és herència.

També heretem les nostres ciutats. Els governs municipals, autonòmics o el mateix Estat elaboren llistes d'edificis i places "protegits per Patrimoni", i la UNESCO, organisme internacional, atorga a alguns la qualificació de "Patrimoni de la Humanitat". Tendim a acabar pensant que, si està protegit, és que ha de ser una cosa bona i que hem de preservar-la, i que si no ho està, és que es pot enderrocar sense miraments.

Tanmateix, la lliçó de Bordeus ens mostra que hem heretat tot el que existeix. Tot és patrimonial.

Mirat així potser no hi hauria d'haver qualificacions patrimonials.

Atorgar a les coses una segona oportunitat és, a més d'un exercici de responsabilitat, una mostra d'intel·ligència pràctica en un moment on ens omplim la boca amb paraules com ara sostenibilitat o estalvi energètic. No es tracta de conservadorisme paralitzant sense més ni més, sinó d'aprofitar i utilitzar el que existeix com a base per generar alguna cosa nova que, altrament, mai no hauria pogut existir.

No és tant obrir la nevera i reescalfar el que hi ha del dia anterior com inventar un plat nou amb les sobres. Entendre en aquest context el trencadís del modernisme o l'escòria dels forns de fosa que recobreix les façanes de la Crip-ta de la Colònia Güell.

En aquest sentit, el projecte dels arquitectes francesos és exemplar, ja que no es limita a una reparació estructural per arreglar les goteres que, per descomptat, n'hi devien haver moltes. L'estratègia va consistir en la construcció d'unes terrasses tancades, recolzades a terra, que van reforçar els edificis, alguns de molt inestables, creant una galeria que, a més, proporciona aïllament tèrmic als edificis. Vistos per fora ningú diria que són els antics blocs que ja existien.

Però potser el més interessant és la renovació espacial que s'ha aconseguit. Aquestes

galeries han regalat més espai a uns blocs amb uns habitatges molt petits que van proliferar entre els anys 50 i 70 del segle passat a moltes ciutats europees. Una herència de la nostra cultura de difícil gestió per la gran quantitat que se'n van construir en pocs anys i que van acabar allotjant moltes famílies amb el boom demogràfic dels 70. La valentia és no mirar cap a una altra banda i afrontar el problema que hem heretat. La màgia és fer-ho simplement podant una mica els til·lers.

Les millors perles

Quina és la cua més llarga que has fet mai? Segur que no és tan llarga com la que ja fan les seguidores de Harry Styles a l'Estadi Olímpic Lluís Companys per veure el seu ídol, que actuarà a Barcelona el 12 de juliol. Ho ha avançat RAC1.

Otis Taylor, un músic estatunidenc de 74 anys, s'ha graduat a l'institut 57 anys després que el fessin fora per portar els cabells massa llargs i a l'estil afro. El centre s'ha disculpat amb l'artista. Mai no és massa tard.

A Barcelona segurament no es podrien permetre ni un pis, però, a la comarca de la Noguera, s'hi han comprat pràcticament un poble sencer. És la situació que ha viscut una jove parella a la Figuera, un llogaret del municipi d'Algerri.

Kathleen Folbigg, una dona australiana, ha passat dues dècades a la presó acusada d'haver matat els seus quatre fills. Ara, una investigació científica encapçalada per una genetista espanyola ha permès indultar-la.

Twitter (@FCBfemeni)

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Manuel
S.V. Beuter

Jordi
Martí Galbis

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Nùria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

ConflAnça

per Arnau Nadeu, director editorial dels diaris Línia

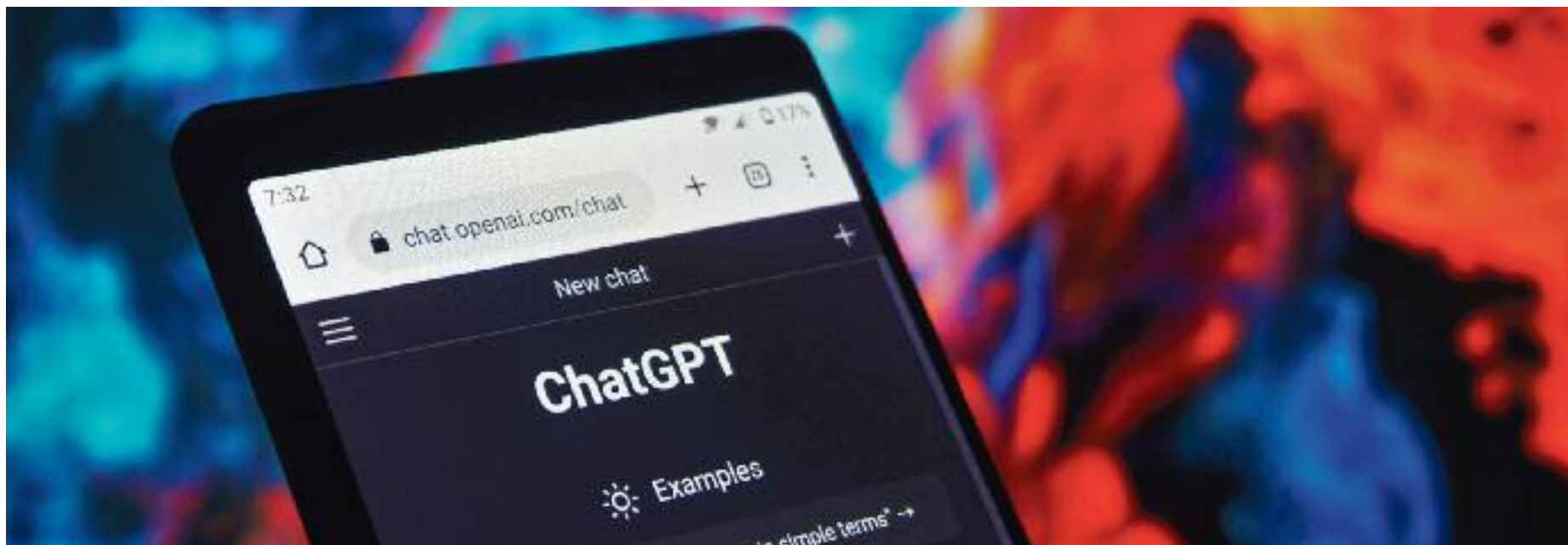

Foto: Pexels

No me n'he pogut estar. La intel·ligència artificial (IA) fa mesos que està en boca de tot-hom. Quan fins i tot se'n parla a la barra del bar, no hi ha dubte: estem davant la qüestió de moda del moment. El debat està servit i té tots els ingredients per ser apassionant. ChatGPT, algoritmes... Tecnologies creades per intentar imitar la intel·ligència humana. Eines que simulen el llenguatge humà o que són capaces de generar fotografies que ningú diria que no són reals. Les màquines poden fer coses que fins ara només feiem les persones, i això espanta. És lògic. El nostre instint animal –també IA, curiosa coincidència– ens porta a desconfiar del que no coneixem, del que pot amenaçar-nos. Nosaltres tenim sentiments i emocions, per això reaccionem així. La IA no. Ni té emocions ni té sentiments. De fet, segons expliquen els experts, tampoc ens entén. Sembla que sí, perquè està entrenada perquè ho sembli, però no ens compren. Matis important per començar.

Dit això, deixem les qüestions i el debat tècnic per als mencionats experts en la matèria. Un servidor en sap el que ha llegit, que no és poc però tampoc és prou –recomano especialment l'entrevista que Xavier Bosch va fer a Patricia Ventura al diari *Ara*, algunes reflexions de la qual traspuen en aquest escrit. Així que passem al que volia tractar en aquesta breu columna, aplicat al nostre maltractat ofici.

Era dimarts 4 d'abril i les xarxes socials n'anaven plenes. *El Mundo* havia publicat en portada una foto de Pablo Iglesias i Yolanda Díaz caminant abraçats. La imatge, tècnicament, podia semblar del tot real. "Una foto impossible?", es preguntava el diari just a sota, acompanyant-ho de l'avís "Imatge creada amb IA". En aquest cas, el context polític del moment facilitava que la foto costés de creure. El *fake* era fàcil de detectar, però ja havia encès la metxa.

Si cada cop costarà més distingir què està fet per una màquina i què per una persona, a causa del perfeccionament de la primera, el perill és obvi. Per exemple, es poden difondre fotos falses que semblin reals i que, a diferència del cas anterior, siguin molt més difícils de detectar. I el mateix amb informacions de tota mena –si no, busqueu l'entrevista falsa a Michael Schumacher feta amb IA. Qui vol veure el dimoni en

tot plegat, doncs, ho té fàcil. Però, com sempre, el que pot pervertir una tecnologia és l'ús que se'n fa, no la tecnologia en si mateixa. Proveu de fer l'exercici contrari: imagineu-vos la quantitat de bons usos que pot tenir. També espanta, però en positiu. Ara bé, tampoc cal veure-hi un àngel. La precaució sempre és bona companya de viatge.

Veritat o mentida. Realitat o ficció. Distingir entre una i l'altra mai ha sigut fàcil. No ara o en el futur, abans tampoc. Qualsevol historiador us podria fer, en pocs minuts, un bon resum de *fakes* icònics de la nostra història contemporània. Per tant, si una de les grans preocupacions respecte de la IA és aquesta, no estem davant res de nou. I l'antídote, per sort, ja el coneixem: periodisme rigorós, ètic i transparent. Que permeti confiar-hi. Perquè el nostre ofici es basa en la confiança entre lectors i mitjans. I la confiança costa molt de guanyar, però molt poc de perdre. Tornant a *El Mundo*, èrealment és preocupant que aquest diari pugui publicar una foto falsa de Pablo Iglesias i Yolanda Díaz –en aquest cas per generar debat sobre la IA, d'acord– quan ja ha difós, per exemple, comptes falsos a l'estranger d'alcaldes per intentar destruir-los? Quan ha fet el joc a la policia patriòtica?

La qüestió no és el què, sinó el qui. En un món cada cop més líquid –sempre Zygmunt Bauman–, qui perdi la confiança dels lectors ho perdrà tot. Qui tingui mala reputació no tindrà futur. No en va el lema actual de *The New York Times* és "The truth" (la veritat). I això és una bona notícia per al periodisme de proximitat, perquè precisament la proximitat reforça la confiança. La veritat propera és més veritable.

Quan se li pregunta a ChatGPT si és fiable, el mateix *bot* diu que "cap sistema automatitzat ho és del tot" i que "és important corroborar la informació amb altres fonts". Garantim, doncs, que nosaltres puguem dir als nostres lectors que som fiables del tot. Que no els cal corroborar les nostres informacions amb altres fonts perquè ja ho hem fet nosaltres per ells. Amb rigor i honestat. No deixem de fer el (bon) periodisme de sempre per poder continuar fent periodisme en un futur.

Article publicat al número de primavera 2023 de la revista *Comunicació 21*.

“

**En un món
cada cop més líquid,
qui perdi la confiança
dels lectors
ho perdrà tot.**

**Qui tingui mala reputació
no tindrà futur.**

**I això és una
bona notícia
per al periodisme
de proximitat,
perquè precisament
la proximitat reforça
la confiança**

”

Flaixos

@andreuginola: Aquesta temporada es retiren Piqué, Joaquín, Bale i Ibrahimovic. Marxen Busquets i Jordi Alba del Barça. I es retira Mateu Lahoz (gràcies a Déu).

@LaliCreus: [Sobre Manel Vidal, Judit Martín i Juana Dolores] A un el van acompanyar, l'altra està al jutjat i la tercera és la delícia de tota la progressia benestant...

@EmmaZafon: Un ministre va dir "escolteu, potser hauríem de menjar menys carn" i fins i tot el president del govern va eixir a desdir-lo amb "un chuletón al punto es imbatible".

Aigua regenerada, la resposta més sostenible a la sequera

Aigües de Barcelona promou aquesta font d'aigua sostenible i resilient, que suposa ja un 25% dels recursos hídrics emprats per al subministrament d'aigua al territori Metropolità de Barcelona

La sequera s'ha instal·lat a casa nostra. Catalunya pateix la situació més greu dels darrers 50 anys, la qual cosa ha obligat l'Agència Catalana de l'Aigua a decretar l'estat d'excepcionalitat, una mesura que afecta uns 6 milions de persones d'un total de 495 municipis. Fa més de dos anys que no hi ha un règim normal de pluges. La sequera és un fenomen recurrent a la conca mediterrània, però amb el canvi climàtic cada vegada hi ha més episodis i són més llargs i intensos.

Estem davant d'un repte que obliga a una nova gestió del cicle integral de l'aigua, l'element bàsic per a la vida. Cal un canvi de model per redistribuir i ampliar les fonts d'aprovisionament i assegurar-ne el subministrament de manera continuada. És l'hora de prendre decisions i sodors que facin més sostenible la gestió i l'ús d'un recurs natural insubstituïble. El canvi climàtic està convertint l'excepcionalitat en la norma.

El Dia Mundial del Medi Ambient, que com cada any se celebra el 5 de juny, és una bona oportunitat per reflexionar sobre quins és la millor solució i accelerar-ne l'aplicació. Aigües de Barcelona aposta fermament per una transició ecològica cap a models sostenibles, locals i resilient. Promoure l'economia circular, protegir els ecosistemes i la biodiversitat és el camí per lluitar contra l'emergència climàtica.

Aigua de proximitat, accessible i estable per no dependre de la pluja L'Agència Catalana de l'Aigua estima que el canvi climàtic provocarà una reducció del 22% en la disponibilitat de recursos hídrics al litoral català el 2050. Davant aquesta situació, Aigües de Barcelona considera que la millor solució per fer front a l'escassetat hídrica estructural i als episodis de sequera és la reutilització de l'aigua regenerada, aquella aigua que surt de les depuradores i se sotmet a un tractament addicional perquè es pugui reutilitzar d'acord amb un model circular.

L'aigua regenerada permet assegurar la disponibilitat i la qualitat dels recursos hídrics sense dependre de la pluja o de l'extracció d'aigua de recursos superficials i subterranis. A més, contribueix a protegir i restaurar la biodiversitat i els ecosistemes i redueix la petjada hídrica humana dels usos finals de l'aigua perquè és una aigua de proximitat, accessible i estable. La reducció de la petjada hídrica en els usos de l'aigua pot arribar a ser del 99% com-

parada amb altres fonts convencionals gràcies a la circularitat intrínseca d'aquest recurs. A nivell energètic, la demanda d'energia de l'aigua regenerada és fins a tres vegades menor que la de la dessalinització. Per això és l'opció més sostenible.

Nova combinació de fonts per garantir la resiliència hídrica de les ciutats

Aigües de Barcelona va regenerar el 2022 un total de 50 hectòmetres cúbics (hm³) d'aigua, és a dir, l'equivalent al consum d'aigua durant un any de prop d'1.250.000 persones. En l'actualitat s'està destinant aigua regenerada des de l'estació de regeneració del Baix Llobregat aigües amunt del riu fins a Molins de Rei per ser reutilitzada com a aigua pre-

potable. D'aquesta manera, s'aporta aigua regenerada al riu per tal que la planta potabilitzadora de Sant Joan Despi la capti aigües avall i la tracti de nou per convertir-la en aigua potable i seguir el cicle de l'aigua.

En un any normal, el 99% dels recursos d'aigua per a la metròpolis de Barcelona estan vinculats a la climatologia, és a dir, aigua superficial i subterrània, mentre que el 5% és aigua de mar dessalinitzada. En una situació de sequera com l'actual, el 19% del consum correspon a aigua superficial (rius, principalment), el 23% és aigua subterrània (pous i aqüífers), el 33% aigua dessalinitzada i el 25% aigua regenerada. Això vol dir que, per garantir la resiliència hídrica de les ciutats, cal diversificar i trobar la combinació més

sostenible dels diferents recursos d'aigua incorporant, sense dubte, l'aigua regenerada.

Per fer front a aquest repte, la col·laboració públicoprivada és essencial. Aquesta col·laboració ha estat clau en grans desenvolupaments de la metròpolis al llarg

de la seva història com, per exemple, el pla Cerdà i la gestió de les aigües residuals del pla Garcia Fària, que va donar lloc a la reforma del sistema de clavegueram.

Per això, Aigües de Barcelona, conjuntament amb l'Administració, impulsa actuacions cabdals basades en la reutilització de l'aigua regenerada. Un clar exemple és el Pla Director d'aigua regenerada Metropolità, en col·laboració amb l'Administració i als usuaris potencials d'aigua. Una peça estratègica per garantir la resiliència hídrica del territori. Així mateix, sota el paraigua dels fons Next Generation, la companyia ha proposat un projecte per incorporar a la regió metropolitana 180 hm³ de nous recursos amb una major resiliència (60 hm³ d'aigües regenerades, 45 hm³ de dessalinització i 45 hm³ de recursos locals del Llobregat i el Besòs).

A més, la companyia està distribuint, a diferents ajuntaments metropolitans, aigua regenerada provinent de les estacions depuradores del Baix Llobregat i de Gavà-Viladecans per a usos urbans, com ara la neteja de clavegueram, viària i de contenidors, i el reg de zones verdes.

El canvi climàtic requereix respostes sostenibles. Calen solucions innovadores. És l'hora de dibuixar un futur on tenir aigua depengui més de nosaltres mateixos que del que cau del cel.

Punt de aplicació d'aigua regenerada al riu Llobregat a l'ajudada de Molins de Rei - Aigües de Barcelona

¿Por qué un tanatorio dentro de la ciudad? Para que todo sea mas fácil.

Metro
L1 (Marina), L4 (Bogatell)

TRAM
T4 (Marina y Auditori/Teatre Nacional)

Bus
6, B20, B25, H12, V21, V23

Parking público con acceso directo al tanatorio

ELIGE EL NUEVO TANATORIO SANCHO DE ÁVILA
Más de 100 años acompañando a las familias de Barcelona

m | Serveis Funeraris de Barcelona
memora

La Literal, la fira d'idees i llibres radicals, va tancar el passat 21 de maig la seva novena edició amb gairebé 10.000 assistents, segons l'organització. El recinte de la Fabra i Coats va tornar a ser l'escenari d'aquest esdeveniment.

Confien en la protecció de la Nau Bostik governi qui governi

» El mandat va acabar amb l'aprovació inicial del pla per salvar la nau
» "Soc optimista", assegura el creador del projecte, Xavier Basiana

EQUIPAMENTS ▶ Els últims dies del mandat 2019-2023 van deixar una notícia molt important per a la Sagrera: la salvació de la Nau Bostik. La darrera comissió de govern abans de les eleccions municipals, celebrada el 18 de maig, va servir per aprovar inicialment un pla urbanístic per protegir la nau i convertir-la en un equipament públic "amb usos consensuats amb el veïnat", tal com va anunciar l'Ajuntament aleshores. També va assegurar que ho deixava tot "a punt" perquè el pròxim govern local en finalitzés la tramitació si ho considerava "oportú". Pocs dies abans del ple d'investidura, que en principi serà el 17 de juny, encara no se sap del cert qui ocuparà l'alcaldia i, per tant, no està clar que el pròxim govern aposti per la Nau Bostik.

Cal recordar que l'aprovació inicial del planejament urbanístic per salvar la nau va enfrontar, un cop més, els fins ara socis de go-

La Nau Bostik, un emblema del barri de la Sagrera. Foto: Ajuntament

vern, comuns i PSC. Els socialistes hi van votar en contra, mentre que els comuns en van ser impulsors i defensors. És per això que l'escenari d'un possible govern de Jaume Collboni, el segon candidat més votat a les eleccions, no sembla gaire favorable per a la Nau Bostik. L'altra pregunta que hi ha a l'aire, evidentment, és què passarà si governa Xavier Trias, el guanyador a les urnes del 28M.

El creador i director de la Nau

Bostik, Xavier Basiana, confia que, governi qui governi, la protecció de l'equipament està garantida. "Soc optimista", confessa, mostrant-se convençut que el futur batlle serà conscient que el projecte de la nau "és una passada". A més, apunta que Trias i la seva número 2, Neus Munté, han visitat l'espai i els ha agradat, com també li agrada al líder d'ERC, Ernest Maragall, que pot ser clau per decantar la balança.

Condemnada per enganyar l'Associació d'Avis Bon Pastor

URBANISME ▶ Una advocada ha estat condemnada per deslleialtat professional per haver enganyat uns clients per demorar el procés judicial que els duia i continuar cobrant.

Els afectats formen part de l'Associació d'Avis del barri del Bon Pastor i van encarregar a la lletrada que demandés l'Ajuntament per un pla urbanístic de la zona. La demanda no va prosperar, però la lletrada no en va informar els clients i els va animar a continuar presentant denúncies i querelles en un procés

que es va demorar més de dotze anys. Tot plegat comença el 2006 quan l'entitat encarrega a l'advocada un servei d'assessoria pel pla de remodelació de les Cases Barates del barri. Després de no prosperar i presentar un recurs, el setembre del 2009 el TSJC ho va tombar tot.

La jutgessa l'ha condemnat a 12 mesos de multa a raó de 10 euros diaris i a un any d'inhabilitació per a l'exercici professional. També la condemna a indemnitzar els clients amb 10.000 euros.

El barri del Congrés celebra el seu 70è aniversari

El barri del Congrés fa 70 anys de vida. Foto: Ajuntament

HISTÒRIA ▶ El 31 de maig de 1953 es col·locava la primera pedra del que llavors es va conèixer com *Las viviendas del Congreso*, en referència al Congrés Eucarístic Internacional celebrat l'any anterior. Enguany es compleixen 70 anys d'aquell moment.

La història del barri del Congrés es remunta a mitjan del segle XX quan la família Ros i de Ramis va vendre setze hectàrees i mitja de terreny de la finca Can Ros al Patronat d'Habitatges del Congrés Eucarístic. Els habitatges, impulsats per l'església

en un moment d'absoluta escassetat d'habitatge a la ciutat, es van començar a construir el 31 de maig de 1953 i els van donar a famílies d'acord amb els criteris de la institució promotora.

Els eixos centrals de la urbanització van ser les places del Congrés Eucarístic i del Doctor Modrego. La parròquia de Sant Pius ja era inclosa a la urbanització, però no es va fer fins més tard. Al seu costat hi van ubicar dues escoles conegudes com la Salle Congrés i les Teresianes, que ara és l'escola Arrels.

Foto: L'Altre Festival

Arriba la nova edició de l'Altre Festival Internacional

CULTURA ▶ Els pròxims 9, 10 i 11 de juny arriba la novena edició de l'Altre Festival Internacional al recinte de la Fabra i Coats. Es tracta del primer festival de teatre, dansa, música, poesia i nous formats escènics amb espectacles que donen visibilitat a aquelles propstes artístiques creades i/o protagonitzades per persones amb problemes de salut mental i aquelles que reflexionen sobre la salut mental.

Al llarg dels tres dies es podran veure a la Fabra i Coats més de 30 propstes d'arts escèniques que faran que el públic perdi i trobi el fil de tot plegat.

Des del festival es vol aconseguir el benestar emocional i la inclusió de les persones amb problemes de salut mental i sense a través de les arts escèniques. Tot plegat lluitant contra l'estigma i donant a conèixer la realitat a la societat des d'un vessant positiu.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **líniaSantAndreu** a Telegram

L'Espai Línia estrena un mural de cinc metres sobre l'economia de proximitat

► L'Espai Línia ha estrenat un mural dedicat a l'economia de proximitat, elaborat amb la col·laboració de Barcelona Activa i amb l'objectiu de mostrar als ciutadans els beneficis d'aquest concepte, que s'està imposant com a via de creixement a les grans ciutats europees.

Es tracta d'un llenç de tela imprès de gran qualitat i en gran format –cinc metres i mig d'alçada per tres i mig d'am-

Explica per què cal apostar per la proximitat també en l'àmbit econòmic

plada– que explica molt gràficament per què Barcelona ha d'apostar per la proximitat també en l'àmbit econòmic. Es pot veure gratuïtament a l'Espai Línia (carrer Girona, 52, de Barcelona) fins al 30 d'octubre.

L'economia de proximitat es refereix al conjunt d'activitats econòmiques que es desenvolupen als districtes o als

Es tracta d'un llenç de tela imprès de gran qualitat i en gran format. Foto: Espai Línia

barris, que aprofiten els actius i oportunitats locals per generar una economia arrelada al territori i que responen a les necessitats dels mateixos territoris. D'aquesta manera, persones, empreses i entitats d'una mateixa comunitat col·la-

boren per fer créixer el barri que comparteixen.

El mural, acompanyat d'un panell explicatiu i d'un article via codi QR on s'amplia la informació, mostra les potencialitats i les oportunitats de cadascun dels districtes de Bar-

celona, en funció de la quantitat d'agents econòmics i de les activitats econòmiques diverses a cada zona. Potenciant l'especialització dels barris es poden obtenir millors resultats econòmics gràcies a l'aplicació de plans específics.

El mural també recull els diversos recursos per a l'economia de proximitat que l'Ajuntament de Barcelona, a través de Barcelona Activa, ofereix a la ciutadania.

Més informació a: espailinia.cat

SORTEIG

2 entrades per a

Sebastian Yatra

Dharma Tour

11 juliol als jardins del Palau de Pedralbes de Barcelona

línia

@liniatarxa

Escaneja per veure les bases i participar-hi

BCNX10

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BARCELONA
districte a districte

El millor circ de carrer el trobaràs a les Corts

LES CORTS | Del 16 al 18 de juny les Corts acull el Festival Circorts, organitzat pel Districte i on el circ és el gran protagonista, amb artistes i companyies locals, estatals i també internacionals. Alguns dels millors artistes de malabars, acrobàcies, música, poesia i, per descomptat, pallassos, actuaran durant tot el cap de setmana entorn de la plaça de les Ceràmiques Vicens, oferint el millor que saben fer. N'hem parlat amb la directora artística del Festival Circorts, Cristina Cazorla, i podem avançar que hi haurà novetats.

UNA CARPA PER A 200 PERSONES

Fruit de l'esforç per reforçar el valor cultural i fins i tot turístic d'aquest esdeveniment, el Festival Circorts incorpora enguany un nou espai a banda de l'escenari i de l'espai

El Festival Circorts estrena una carpa de 200

localitats on es farà un espectacle de cabaret

de tallers habitual: una carpa per a 200 localitats que s'ubicarà al carrer Benavent. Allà s'estrenarà un espectacle de cabaret amb la presència d'artistes locals i internacionals. "Es podrà veure sis vegades al llarg del cap de setmana", explica Cazorla, "i hi haurà passis especials per a la gent gran, el

Foto: Districte de les Corts

divendres a la tarda, i per als alumnes de l'Escola Lavínia, que cada any col·laboren amb el festival". Les entrades seran gratuïtes, però s'hauran de reservar a través de la pàgina web barcelona.cat/lescorts, amb el mateix sistema que es va fer servir durant la pandèmia. Tot i això, Cazorla confia que sempre quedarà alguna entrada lliure per als despitats.

Una altra novetat respecte als darrers anys és que el festival recupera els espec-

tales itinerants, que portaran el circ a diversos espais del districte, més enllà del centre neuràlgic de l'esdeveniment.

ARTISTES DE PRIMER NIVELL

El Festival Circorts ha complert vint anys i està molt arrelat a les Corts. Amb el temps ha passat de ser una activitat de barri a convertir-se en un festival capaç d'atraure artistes emergents amb molta projecció, com la Clara Reina, de la companyia Proyecto Tránsito,

guanyadora del festival Panorama Circada 2022 i una de les atraccions d'enguany. "És una artista emergent de Sevilla que fa un espectacle molt bonic amb *hula hoops*. És molt especial i amb una interpretació física molt potent", revela la directora creativa del festival, el qual és una de les activitats del programa *BCNX10*, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona. Trobareu més informació a visitbarcelona.com/BCNX10. ■

Una gran festa de gastronomia, moda i bricolatge plena de talent i dignitat

Foto: Aj. de Barcelona

NOU BARRIS | Roquetes Fashion Food & Wood Week, que se celebrarà el 17 de juny, és una gran festa que reuneix arts i oficis, gastronomia i moda, però amb un afegit molt especial. Els creadors són les persones del barri que participen en el projecte *Més amb menys*, que ofereix tallers de costura, cuina i bricolatge als veïns i veïnes de Nou Barris. És un projecte del Pla comunitari de Roquetes gestionat per la Plataforma d'Entitats de Roquetes que va començar com una iniciativa social i s'ha convertit en un gran esdeveniment que ja forma part de la Festa Major del barri i també del programa *BCNX10*, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona.

MODISTES, DISSENYADORES I TAMBÉ MODELS

El gran moment de Roquetes Fashion Food & Wood Week arriba amb les desfilades, caracteritzades perquè els vestits són fets per cosidores i veïnes que són, alhora, les dissenyadores i les models que desfilen per la passarel·la. L'esdeveniment va començar fa onze anys amb l'objectiu d'empoderar

les dones del barri, amb el suport de botigues i comerços que s'encarreguen del maquillatge, la perruqueria, etc.

Amparo Iturriaga, presidenta de la Plataforma d'Entitats de Roquetes, va viure el projecte des del principi. "Va començar arran de la crisi del 2008", explica, quan buscaven "alguna manera d'ajudar les veïnes perquè no es quedessin a casa". Amb unes màquines de cosir que havien donat a l'associació van posar en marxa un taller de costura. "Al cap de tres mesos els vam proposar fer una desfilada amb els vestits que s'havien fet", continua Iturriaga. "Va ser molt *xulo*, perquè era gent que estava vivint una situació molt difícil i aquell dia va sortir a la plaça i va gaudir molt". D'això fa onze anys, quan participaven en el projecte deu dones. Avui en són setanta cada setmana. "Sabeu com li diem nosaltres?", ens pregunta Iturriaga. "La desfilada de la dignitat, perquè surten a la passarel·la amb l'orgull d'haver-se fet la roba i la llueixen davant de tothom", conclou. Per a més informació podeu consultar el web visitbarcelona.com/BCNX10 o el perfil d'Instagram [@placomunitariroquetes](https://www.instagram.com/placomunitariroquetes). ■

MULTIPLICA L'**EXPERIÈNCIA BARCELONA**

BCN X 10

Passeja't pels **10 districtes** de Barcelona i descobreix un munt d'esdeveniments per a tots els gustos, impulsats per les associacions locals.

Viu els barris de la mà dels que hi viuen.

Consulta la programació a visitbarcelona.com/bcnx10

En Kevin no és un estranger com els que normalment apareixen a les notícies. Ell no ha creuat l'estret, no fugia de cap guerra, fam o crisi econòmica i no esquivava la policia per evitar ser deportat. En Kevin és originari del Canadà i és feliç a Barcelona. Fa pocs mesos que va arribar a la capital catalana perquè es va enamorar d'una noia holandesa que hi viu. "M'encanta la manera de ser a Barcelona: la conciliació entre feina i família és molt millor que al meu país, on la gent se centra massa en els diners", explica. "Viure aquí amb un sou canadenc és avantatjós, perquè el cost de la vida és molt més baix que al meu país", afegeix. En Kevin treballa en el sector de la comptabilitat. Té la seva pròpia empresa, que està registrada al Canadà. És el que s'anomena expat, però en el seu cas també podem dir que és un nòmada digital.

En els darrers temps, aquests dos conceptes s'han colat en el debat públic a Catalunya. De fet, han aparegut en la campanya de les eleccions municipals, sobretot a Barcelona, per a uns com la solució final per projectar la capital al món i per a altres com una de les set plagues bíbliques. En el seu programa, el PSC demanava a la Generalitat "facilitar una integració més ràpida de la comunitat expat", però formacions com la CUP denunciaven que "els expats no contribueixen a enfortir els barris" i fan augmentar els preus dels lloguers. Sigui com sigui, el cert és que hi ha molt desconeixement al voltant d'aquesta població. Comencem, doncs, trencant mites.

EXPAT O NÒMADA?

Encara que a ulls dels autòctons pot semblar que tots són estrangers del nord d'Europa o dels Estats Units que viuen i treballen a Barcelona, uns i altres són coses ben diferents. Així ho considera l'antropòleg José Mansilla, que defineix els expats com "les persones que fan feina per a una multinacional durant més d'un any en un territori que no és casa seva o que troben feina en un altre lloc amb el seu idioma". Per a l'investigador i geògraf Agustín Cocola-Gant, però, en els darrers temps la figura de l'expat ha anat evolucionant. "Ara molts són autònoms i n'hi ha de diferents nivells", considera. "Els portuguesos, italians o grecs són l'esglaió més baix d'aquesta classe", afegeix.

El nòmada digital respon a una lògica diferent. Fabiola Mancinelli és investigadora i professora lectora del departament d'Antropologia de la Universitat de Barcelona i ha estudiat en profunditat aquest fenomen que va explotar amb la pandèmia, però que ja té quasi dues dècades de vigència. "Es tracta d'un treballador de les professions digitals que aprofita la possibilitat de treballar lluny d'unes oficines per veure món", assenyala. "Els

Els altres estrangers: rics, nòmades i expats

Quan parlem d'estrangers, sovint tendim a pensar en la població vinguda de països pobres. Malgrat això, a l'àrea metropolitana de Barcelona hi ha milers de persones que venen del nord global. Qui són els expats? Qui són els nòmades digitals? Quina és la seva ideologia? En aquest reportatge ho expliquem.

estudis diuen que és una persona que ve de països amb passaports forts del nord global: molts estatunidencs, britànics i nord-europeus", detalla. En la mateixa línia, Mansilla afirma que aquests treballadors viuen "un temps inferior a un any en un indret i busquen la temporada de sol per perllongar l'estiu en llocs com Bali o Llatinoamèrica".

Tot i que no hi ha gaire dades sobre quants són els uns i els altres, segons xifres de l'Ajunta-

ment, l'any 2021 hi havia a Barcelona una mica més de 101.000 persones provinents de països del nord global. En la seva investigació sobre el fenomen al llibre *Barcelona no té solució*, el periodista i expolític Antonio Baños els xifra, sense distingir-los, en una mica més de 100.000.

Des de fa poc més de dos anys, l'Ajuntament de la capital catalana compta amb un servei per atendre aquesta població batejat com a Barcelona International

Welcome Desk. L'organisme, que té com a objectiu "facilitar l'acollida de persones d'altres països que decideixen establir-se, treballar, invertir, estudiar i viure a la ciutat", va atendre, en el seu primer any de vida, 768 persones de 93 nacionalitats. Les dades de la iniciativa, a les quals ha tingut accés el *Línia*, determinen que un 74% són homes i més del 80% tenen menys de 40 anys. El 56% són de fora de la Unió Europea. Els seus principals països d'origen són Itàlia, els

Estats Units, el Regne Unit, Colòmbia, França, Alemanya i l'Índia, i resideixen, sobretot, a Barcelona i a l'àrea metropolitana.

CLASSE I IDEOLOGIA

Més enllà dels números, podem definir aquesta població estrangera segons altres conceptes. A quina classe social pertanyen? Quina ideologia tenen? Una altra vegada cal distingir entre els dos tipus d'estrangers. "L'expat acostuma a ser progressista i defen-

Visa per a rics

● Ho diu l'article 63 de la Llei 14/2013: els estrangers més rics poden obtenir un visat a cop de telonari. Bé, no ho diu d'aquesta manera, sinó que assenyalava que "els estrangers no residents que es proposin entrar al territori espanyol per tal de fer una inversió significativa de capital poden sol·licitar el visat d'estada o, si escau, de residència per a inversors, que tindrà una durada d'un any". Mentre els migrants que arriben per mar jugant-se la vida han de viure una odissea per regularitzar la seva situació administrativa, el go-

ol quasi 1.000 milions d'euros de ciutadans majoritàriament xinesos, rusos i estatunidencs que s'han acollit a aquesta llei.

No és l'única derivada d'aquesta anomalia administrativa. En el terreny local, la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FAVB) va demanar al ple de l'Ajuntament barceloní, abans de la celebració de les eleccions municipals, que s'exclouï la capital catalana i la seva àrea metropolitana del marc on té efecte la llei. Per a l'organisme, aquesta regulació està aconseguint tensar, enca-

Gràcies a les lleis estatals, els estrangers que gasten almenys 500.000 euros en un immoble poden regularitzar la seva situació administrativa

vern espanyol, a través de l'anomenada *Golden Visa*, permet aconseguir els papers a la persona sense permís de residència que gasta dos milions d'euros en deute públic espanyol, un milió d'euros en accions en una empresa o entitat financera espanyola o que compra una casa per valor de més de 500.000 euros.

En aquest sentit, i segons lamenta l'organització Transparència Internacional, "igual que un bé de luxe, es poden comprar la ciutadania i els drets de residència de la Unió Europea, i això genera riscos de corrupció". Tal com va publicar la *Directa* en un reportatge d'investigació, la *Golden Visa* ha reportat a l'estat espany-

ra més, un mercat immobiliari ja de per si tensat, perquè està fent que augmentin els preus. La FAVB assegura que la *Golden Visa* accelera "l'expulsió de la població del centre de Barcelona" i augmenta la "gentrificació a través de promocions d'habitatges de luxe". La federació apunta que, des que la llei va entrar en vigor amb els vots del PP i de CiU, el govern espanyol ha concedit 14.801 visats d'aquesta mena "sense que cap organisme de l'estat fiscalitzi l'origen i el final d'aquests capitals". "Catalunya, amb un 40% del total dels visats, ostenta el primer lloc del rànquing", denuncia l'organisme veïnal de la capital catalana.

sa les causes socials i el medi ambient", explica Mansilla. "Si són alemanys, sovint voten partits verds, mentre que els anglesos són de centreesquerra i liberals", afegeix. A més, tenen una posició social i un poder adquisitiu elevat.

En canvi, segons Mancinelli, i encara que els nòmades digitals es defineixen com a classe mitjana, per a ells la política no és un tema que tingui importància. "La seva ideologia és individualista neoliberal i es defineix pel culte i celebració de la llibertat". Així, aquesta població busca vides amb el màxim confort, però "no es preocupa de projectes col·lectius i, per exemple, en lloc de treballar per l'estat del benestar pensa en com comprar-se una assegurança privada per tenir cobertura sanitària a l'estranger", assenyalava la investigadora. Alhora, s'autoperceben "com a pioners d'una revolució dels costums del món laboral, però en realitat acaben treballant moltes hores", remarca. "S'autoexploren", assevera Mansilla.

El cas dels expats és una mica diferent. "Sobretot quan porten els fills a l'escola, comencen a fer xarxes i fins i tot aprenen català", afirma l'antropòleg. "L'escola pública serveix per arrelar-los, però

quan tenen capacitat adquisitiva porten els seus fills en centres privats internacionals", lamenta.

IMPACTES

La Maria porta el seu fill en una escola del Poblenou. És integrant de l'AFA i sovint rep queixes d'altres mares i pares expats perquè a les reunions es parla en català. Durant la campanya de les eleccions municipals, algunes formacions com ERC o la CUP van denunciar que aquestes poblacions estrangeres suposen una amenaça molt gran per a la supervivència del català a la ciutat. Certament, per als nòmades digitals i els expats, el català no és una prioritat. "La gent se m'ha enfadat algun cop perquè no estic aprenent el català i, en canvi, estic aprenent el castellà", afirma en Kevin. El mateix Mansilla confirma la idea i assenyalava que "són gent que no té interès a aprendre l'idioma". "L'expat segurament té més interès a aprendre el castellà, però el nòmada digital cap de les dues llengües", diu. De fet, segons Cocola-Gant, els nòmades digitals són difícils de distingir dels turistes.

Aquest no és l'únic impacte negatiu que generen els altres estrangers. S'ha assenyalat que aquesta població és la responsa-

"En lloc de treballar per l'estat del benestar, els nòmades digitals pensen en com comprar-se una assegurança privada per tenir cobertura sanitària a l'estranger"

"Per als polítics té més rendiment electoral sortir en una foto amb emprenedors d'un 'coworking' que amb un botiguer pakistanès que és tan emprenedor com els expats"

ble de fer augmentar el preu dels lloguers i de gentrificar barris com el Poblenou o el centre de Barcelona. Com que tenen un alt poder adquisitiu, poden pagar més per llogar un pis, i això dispara el valor del mercat immobiliari. Malgrat això, per a Mansilla, si parlem de nòmades, es tracta d'un problema "sobredimensionat". Segons Mancinelli, "tot i que no en són la causa principal, els nòmades digitals pateixen els efectes del fenomen que causen", ja que tendeixen a llogar pisos per una duració inferior als 11 mesos.

Finalment, aquesta població també produeix canvis en el teixit comercial. "Els residents de les ciutats perden espai en detriment de comerços adaptats als gustos dels expats", considera Cocola-Gant. Es refereix a cafès on es pot anar a treballar o botigues amb alimentació internacional.

FACILITATS

En Kevin no és com els estrangers que apareixen a la televisió o als diaris. Segurament hi ha una part de racisme en la mirada tan diferent que projectem cap a ell i cap a la població estrangera amb menys recursos. Més enllà d'això, no tot és culpa dels mitjans. Les mateixes administracions s'encarre-

guen de crear un abisme entre uns i altres. "Per als polítics té més rendiment electoral sortir en una foto amb emprenedors d'un *coworking* que amb un botiguer pakistanès que és tan emprenedor com els expats", critica Mansilla. Així mateix, al Barcelona International Welcome Desk cal sumar-hi altres iniciatives com el visat especial per a nòmades digitals del govern espanyol. Aquest document els permet viure al país durant tres anys i s'entrega a aquells estrangers que volen treballar en remot i que "no tenen passaport de la Unió Europea per exercir una activitat professional", sempre que tinguin estudis superiors.

Aquesta visió benevolent només fa que aprofundir en el que Cocola-Gant defineix com a neocolonialisme cultural i econòmic. "Molts d'ells acaben pensant que som pobres i que necessitem els seus diners", afirma. Són com *misters Marshalls* moderns. Estrangers que mai definiríem com a migrants. Una qüestió de raça i de classe.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Un any més, l'Ajuntament reconeixerà la contribució del teixit comercial a la ciutat. A través de l'Institut Municipal de Mercats, s'ha organitzat una nova edició del Premi Comerç de Barcelona, al qual es poden presentar candidatures fins al 30 de juny.

La protecció dels comerços emblemàtics arriba a Europa

ALIANÇA ▶ La regidora en funcions de Comerç, Mercats i Consum, Montserrat Ballarín, participarà aquest dimecres a la tarda en el lliurament de la "Declaració de Barcelona sobre la preservació i promoció dels establiments comercials emblemàtics" al Parlament Europeu. A l'acte també hi seran la vicepresidenta del Parlament Europeu, Roberta Metsola; la directora de l'oficina de la Unesco a Brussel·les, Louise Haxthausen, i els representants de les ciutats de Roma, Lisboa i París que van signar la declaració amb Barcelona.

I és que aquesta declaració sobre preservar i promocionar els comerços emblemàtics sorgeix de la primera Jornada Internacional que es va celebrar a la ciutat el passat 7 de març, i que va comptar amb representants de les quatre ciutats europees que també són a l'acte de lliurament de la carta. Aquesta iniciativa conjunta té l'objectiu d'afrontar els reptes comuns dels comerços emblemàtics d'Euro-

La Jornada Internacional es va celebrar el 7 de març. Foto: Ajuntament

pa i establir un full de ruta "per tal de protegir i promoure aquests establiments, en la línia dels principis de la iniciativa Nova Bauhaus Europea".

Així, la declaració ha de servir per protegir els comerços dels riscos que els amenacen, derivats de la viabilitat del negoci en el moment actual, la conservació

i la salvaguarda del patrimoni material i immaterial, el relleu generacional, la gentrificació i la pressió immobiliària o l'adaptació al canvi climàtic, entre altres.

Finalment, els signants també apunten la necessitat d'impulsar mesures de govern que reconeixin la importància d'aquests establiments al teixit local.

El comerç local celebra la seva mostra malgrat el mal temps

OCI ▶ La pluja no va poder aturar la mostra de comerç al carrer de Sant Andreu i la Sagrera el passat 13 de maig. Malgrat que el temps no va acompanyar, els botiguers van sortir a l'aire lliure per exposar els seus productes i reivindicar el teixit comercial de proximitat.

Les entitats implicades en aquest esdeveniment van ser l'Eix Comercial de Sant Andreu, l'Associació de Comerciants Onze de Setembre, Sant Andreu Nord Comerç i Sagrera Activa Associació de Comerciants. Totes

elles van organitzar diverses propostes per acabar d'arrodonir la jornada, com ara tallers, actuacions musicals i jocs infantils.

La dansa hi va tenir un protagonisme especial, amb una mostra de balls tradicionals xinesos a càrrec de l'Associació Multicultural Amanecer, una exhibició de country i una sessió de zumba, entre altres activitats.

Amb tot, la del 13 de maig va ser una jornada festiva per celebrar el petit comerç, que, acostumat a superar obstacles, va resistir també a la pluja.

La mostra al carrer té l'objectiu de reivindicar el comerç. Foto: Ajuntament

Cru Roja

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

 www.cruzroja.es

 BIZUM al **33512**

 900 104 971

 Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

 5€ Manta (individual)

 33€ Set cuina (5 persones)

 20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA incl.) del missatge es destinarà a Cru Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

Crida del Govern pel risc d'incendis

» El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, diu que hi ha un risc "molt elevat" i que "la realitat és dura"
» La Generalitat demana conscienciació i col·laboració a la ciutadania per prevenir possibles focs

► El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, i la consellera d'Acció Climàtica, Teresa Jordà, han fet una crida a la conscienciació i la col·laboració de la ciutadania per prevenir incendis. Elena ha assenyalat que hi ha un risc "molt elevat" d'incendis i ha explicat que "la realitat és dura", especialment en un context de sequera. Per la seva banda, Jordà ha indicat que, tot i que el mes de maig ha plogut, no ho ha fet de forma suficient.

Els dos consellers van fer aquesta crida durant la presentació de la campanya informativa d'enguany contra el risc d'incendi, el passat 1 de juny, que remarca la necessitat de prevenir i evitar els incendis causats per l'acció humana.

El llançament d'aquesta campanya informativa, *Foc off*, coincideix amb l'inici de la campanya forestal, que enguany ha començat 15 dies abans del que és habitual i no finalitzarà fins al 30 de setembre. Es tracta d'una de les campanyes forestals més difícils i llargues dels darrers anys, amb un risc molt elevat que es produeixin incendis de

grans dimensions. De fet, per primer cop en 10 anys s'ha activat el nivell 3 del Pla Alfa.

MÉS EFECTIUS

Els 3 anys de sequera acumulada, l'augment de les temperatures i la concentració de biomassa seca als boscos expliquen la dificultat d'aquesta campanya forestal. És per això que s'han reforçat els cossos que s'ocupen de l'extinció dels focs, amb 35 mitjans aeris i més de 3.000 efectius, per afrontar la campanya amb més garanties.

S'han reforçat els cossos que s'ocupen de l'extinció dels focs. Fotos: ACN

SIVEUS FOC, TRUCA AL 112

► El telèfon d'emergències 112 té un paper principal en la lluita contra els incendis, perquè és el canal d'entrada dels avisos que activa tots els serveis d'emergències. Si veus una columna de fum o un indici de foc forestal, truca immediatament al 112 i no et refiïs que algú altre ja hagi trucat.

Economia de Proximitat
l'economia dels barris

Descobrir el potencial econòmic del teu districte

Sant Andreu
El districte de Sant Andreu és el més empresarial de Catalunya amb més de 170 empreses per hectàrea.

Sant Andreu
El districte de Sant Andreu és el més empresarial de Catalunya amb més de 170 empreses per hectàrea.

Sant Andreu
El districte de Sant Andreu és el més empresarial de Catalunya amb més de 170 empreses per hectàrea.

La Casa dels Barris

espai línia

Exposició
Economia de Proximitat,
l'economia dels barris

Girona, 52
Barcelona

Entrada lliure
9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

Sabies que **Sant Andreu** agrupa en els seus polígons empreses que s'estan incorporant a la indústria 4.0?

Descobreix el potencial econòmic del teu districte

La UE Sant Andreu torna a pujar

» L'equip de Xavi Molist ascendeix a Segona RFEF a Salamanca després de quasi 15 anys de l'últim cop
 » "Estic segur que l'any que ve la UESA estarà lluitant pels llocs capdavanters", comenta l'entrenador

Toni Delgado
SANT ANDREU

Com és d'important que un equip tingui esportistes que sentin i coneguin bé el club i la seva història, i que sàpiguen apreciar els èxits i valorar les decepcions amb perspectiva. "No sé què dir... Ens ho mereixíem des de fa moltes jornades. Va ser un pal no quedar primers a la Lliga, però era l'any. Era l'any. Tothom m'ho demanava i estava convençut que així seria", compartia a *betevé* el capità Joan Noguera (Bagà, Barcelona, 1991), un cop segellat l'ascens de la seva UE Sant Andreu a Segona RFEF després de vèncer per 1-2 el Salamanca UDS a l'Helmántico, davant de més de 15.000 espectadors i amb més de 400 andreuencs i andreuencques.

Noguera sabia perfectament que havien passat 14 anys, 11 mesos i 18 dies, 5.467 dies en concret,

des de l'última vegada que l'equip havia pujat de categoria. Aleshores, el 15 de juny de 2008, ho va fer volant, golejant 3-0 al Narcís Sala un Arandina CF a qui ja havia superat al partit d'anada per 0-2. El guió del matx de tornada del 4 de juny de 2023 i de tota l'eliminàtòria (1-1 a l'anada) va ser completament diferent.

UN MATX ETERN

L'últim matx, de fet, va ser gairebé etern. Es va suspendre al descans perquè hi havia molts tolls a la gespa després d'una calamarçada i aficionats i aficionades, operaris i membres de la Creu Roja es van deixar l'ànima per treure el màxim d'aigua possible amb escombres, galledes i fins i tot banquetes. Curiosament, durant els primers minuts només ho van fer a la part del camp on atacaria el Salamanca UDS al segon temps.

Tres quarts d'hora després de la suspensió del matx, que es va fer coincidint amb el descans, es

Equip i afició celebrant l'ascens a l'Helmántico. Foto: Judit Andreu/UESA

va anunciar que es reprendria el partit. Mitja hora després de l'anunci, els jugadors van sortir a escalfar-se durant 10 minuts. En el 63 Javi Varas va empatar de cap el gol inicial de Genís Blasco a la sortida d'un córner. Sis minuts més tard i a les 20.52 hores, David Momoh va rematar de cap, gairebé en la mateixa línia de gol, la brillant vaselina, davant el porter Jon Villanueva, de Sergi Arranz, l'etern golejador que va jugar el seu últim partit com a futbolista. L'adeu somiat.

Tornem a Noguera i recupereu les seves emocions: "Fa vuit anys que jugo a la UESA i cada any hem hagut de picar molta pedra. Els que hi som ara i els que van marxar. L'any que vam baixar a Tercera [ell va arribar just la temporada següent, la 2015-2016, però se sent tant del club que parla com si també hagués baixat] va ser molt dur. Cada jugador que ha passat des d'aleshores ha contribuït a revertir la situació. Ens ho mereixem", continuava.

L'endemà, dilluns 5 de juny, unes 3.000 persones es van reunir a la plaça Orfila per corejar el nom del seu club i dels jugadors: "T'estimo, UESA, lololololo... UUEESAA, t'eeestiiimooooo...".

Xavi Molist, l'arquitecte de l'ascens a Segona RFEF, va voler agrair el suport a l'afició des del balcó de la seu del Districte: "Moltes gràcies per estar al costat de l'equip des del primer dia. Vau respondre des del dia que es va encetar la campanya de socis i sòcies, i l'equip us ha respost durant tot l'any. Quan no estàvem a l'altura, ens ajudàveu perquè ho estiguéssim". Molist, a més, va voler compartir el seu ambició pronòstic: "Estic segur que l'any que ve la UE Sant Andreu estarà lluitant pels llocs capdavanters". L'objectiu oficial de l'entitat és consolidar-se a la categoria, i és el full de ruta de David Mordillo, el nou director general, que torna al club i dirigirà l'estructura i el dia a dia de l'entitat.

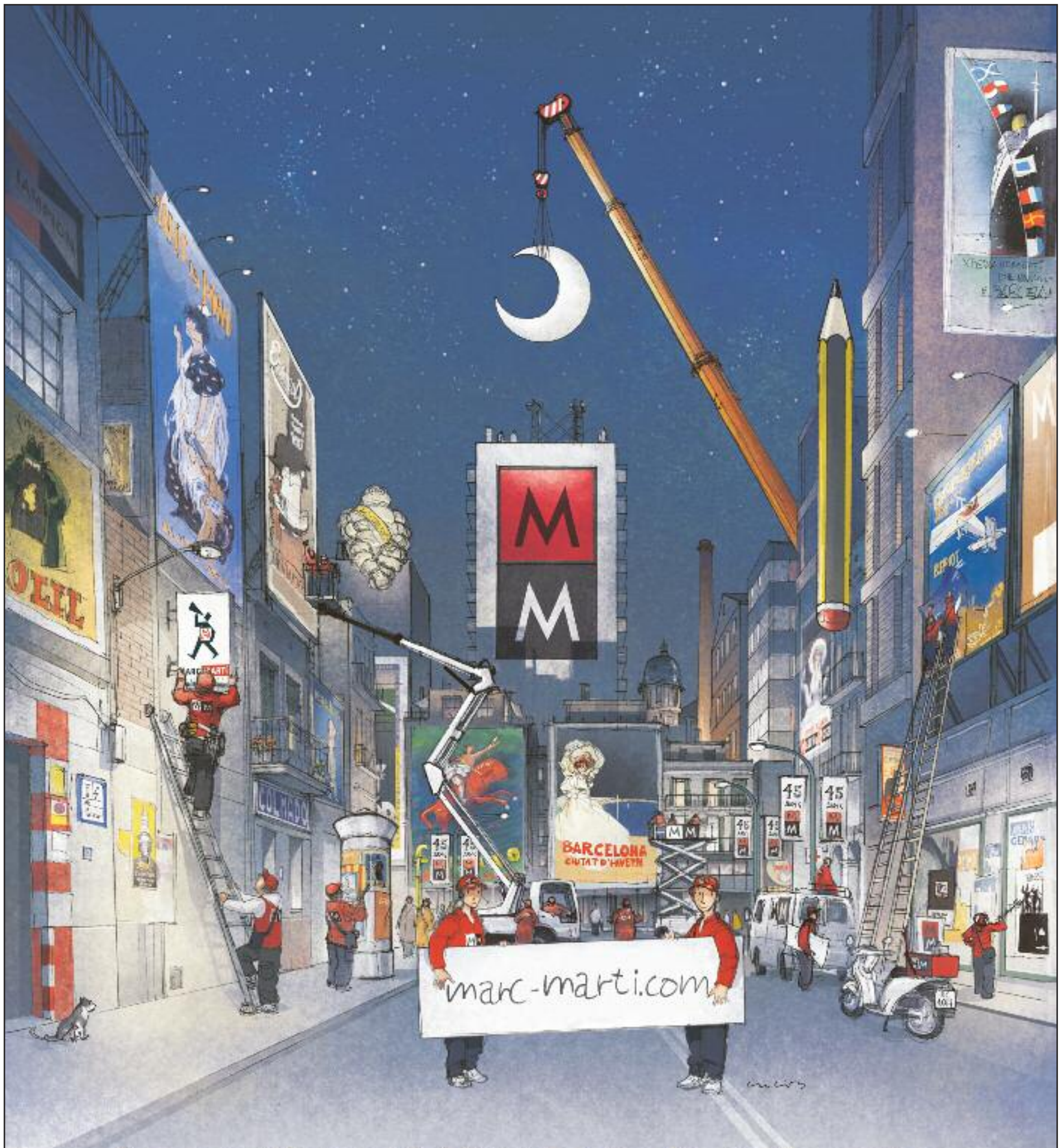
territori línia

36 municipis metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 **el diari metropolità**

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

No t'ho perdís

Foto: Maria Aladem/ACN

L'últim gladiador

El Museu Marítim de Barcelona va inaugurar el dia 1 de juny l'exposició *Pompeia. L'últim gladiador*, que es podrà visitar fins al 15 d'octubre. Es tracta d'una experiència immersiva a través de la realitat virtual que permet al visitant posar-se a la pell d'un gladiador romà de Pompeia, abans de l'erupció del Vesuvi. L'exposició instal·lada a la capital catalana és l'experiència de realitat virtual més gran que s'ha fet mai a Europa, amb 400 metres quadrats i amb la capacitat de tenir seixanta persones immerses alhora. A més, la mostra compta amb 150 peces originals del Museu Arqueològic de Nàpols.

Famosos

"He decidit posar punt final a la meua etapa política i iniciar una etapa al marge". Si Inés Arrimadas (Jerez de la Frontera, 1981) hagués pronunciat aquestes paraules fa cinc anys, no ens ho hauríem cregut. Com tampoc ens hauria semblat creïble que Ciutadans fos un partit pràcticament extingit. El 21 de desembre del 2017, amb el procés en plena eferescència, Arrimadas va ser la candidata més votada a les eleccions al Parlament de Catalunya. El 14 de febrer del 2021, però, la formació taronja va perdre trenta escons. Aquest és només un exemple de la desfeta que Ciutadans ha viscut en pocs anys tant al Congrés dels Diputats com a les comunitats autònomes i als municipis. El resultat desastrós del 28M va ser l'estocada final.

La fitxa

QUI ÉS? **I N É S A R R I M A D A S**

ÉS FAMOSA PER...

Haver estat un dels grans noms de Cs
Va guanyar les eleccions catalanes el desembre del 2017

QUÈ HA FET?

Anunciar que abandona la política
Després dels resultats desastrosos de Ciutadans el 28M

A LES XARXES...

Molts parlen de karma i en fan broma
Només els més fidels a Cs i Arrimadas li han dedicat elogis

Llibres

Retorn als orígens
Sònia Casas

La periodista barcelonina Sònia Casas s'ha endut el Premi Nèstor Luján amb la novel·la *Retorn als orígens* (Columna Edicions), que ficciona l'amistat entre Antoni Gaudí i l'egiptòleg Eduard Toda. Sent adolescents aficionats a visitar indrets històrics abandonats, descobreixen un misteriós gravat prehistòric a les muntanyes properes al castell d'Escornalbou.

Teatre

L'illa deserta
Marc Artigau

L'illa deserta és la història d'Ella i Ell. De tot el que hauria pogut ser. Ella que treballa en un banc i que pintava grafitis per la ciutat. Ell que és repartidor a domicili i que somia a ser actor. Ella i Ell que ens expliquen com van ser, com són i com seran, ara que una trobada fortuïta, tancats en un ascensor, els pot canviar (o no) per sempre. A la sala Villarroel de Barcelona.

Música

Abans que s'acabi el món
Gertrudis

Abans que s'acabi el món (Promo Arts Music) és el novè àlbum del grup vallesà Gertrudis, una banda més que consolidada en el panorama musical català. Precisament, en una entrevista recent amb l'ACN, el cantant del grup, Xavier Ciurans, va fer una crida perquè el català conquereixi espais més "vulgars" i no sigui percebut com un idioma "arcaic".

Pelis i sèries

Master Gardener
Paul Schrader

Narvel Roth és el meticulós horticultor de Gracewood Gardens. Està tan dedicat a cuidar els jardins d'aquesta meravellosa i històrica finca com a complaure la rica vídua Sra. Haverhill (Sigourney Weaver). Però el caos s'apodera de l'ordenada existència de Narvel quan la Sra. Haverhill li exigeix que agafi com a aprenent la seva rebel i problemàtica neboda Maya.

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.

Volem estar oberts i compartir de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.

Sabem relativitzar, somriure i prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar, innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents, els escoltem i els donem suport en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de centre de dia

Servei sanitari continuat

Sala d'estar

emera
ESPAÑA
SANT GENIS

Carrer Netzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

La migdiada és saludable, si es fa bé

Foto: Freepik

NEUROLOGIA

Des d'un punt de vista biològic, les persones estem programades per despertar-nos ben d'hora i anar a dormir al vespre. Però la societat moderna ha anat alterant aquest pla inicial. Ara continuem aixecant-nos d'hora, però cada cop dormim menys i això es nota especialment a les tardes, quan cau el nostre sistema d'alerta, un fet que es pot demostrar científicament. Una bona migdiada ens permet reconduir aquesta situació, sempre que es faci en les condicions adequades.

Un estudi elaborat per la Universitat de Múrcia i fet públic per la revista especialitzada *Obesity* revela que el risc d'obesitat augmenta fins a un 23% si les migdiades són llargues. En canvi, si descansem entorn de trenta minuts al sofà, cap al migdia o a primera hora de la tarda, es redueix el risc de pressió arterial. A més, aquest descans moderat contribueix a millorar l'atenció.

Quan dormim més de trenta minuts entrem en la fase profunda del son i el nostre cos interpreta que és de nit. Això altera el nostre metabolisme i fa que sopem més tard i que dormim menys. I aquests dos factors són els que alteren el nostre metabolisme i poden causar-nos problemes cardiovasculars.

Les claus

PATRÓ

La societat moderna ha alterat els patrons del son, i la migdiada és una manera d'adaptar-se als nous horaris

MIGDIADA

Les migdiades saludables s'han de fer asseguts al sofà o en una butaca i no poden durar més de trenta minuts

OBESITAT

Dormir massa estona després de dinar augmenta un 23% el risc d'obesitat i d'altres problemes cardiovasculars

ATENCIÓ

Un breu descans al migdia o a primera hora de la tarda millora l'atenció dels adults, en condicions normals

Foto: Freepik

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

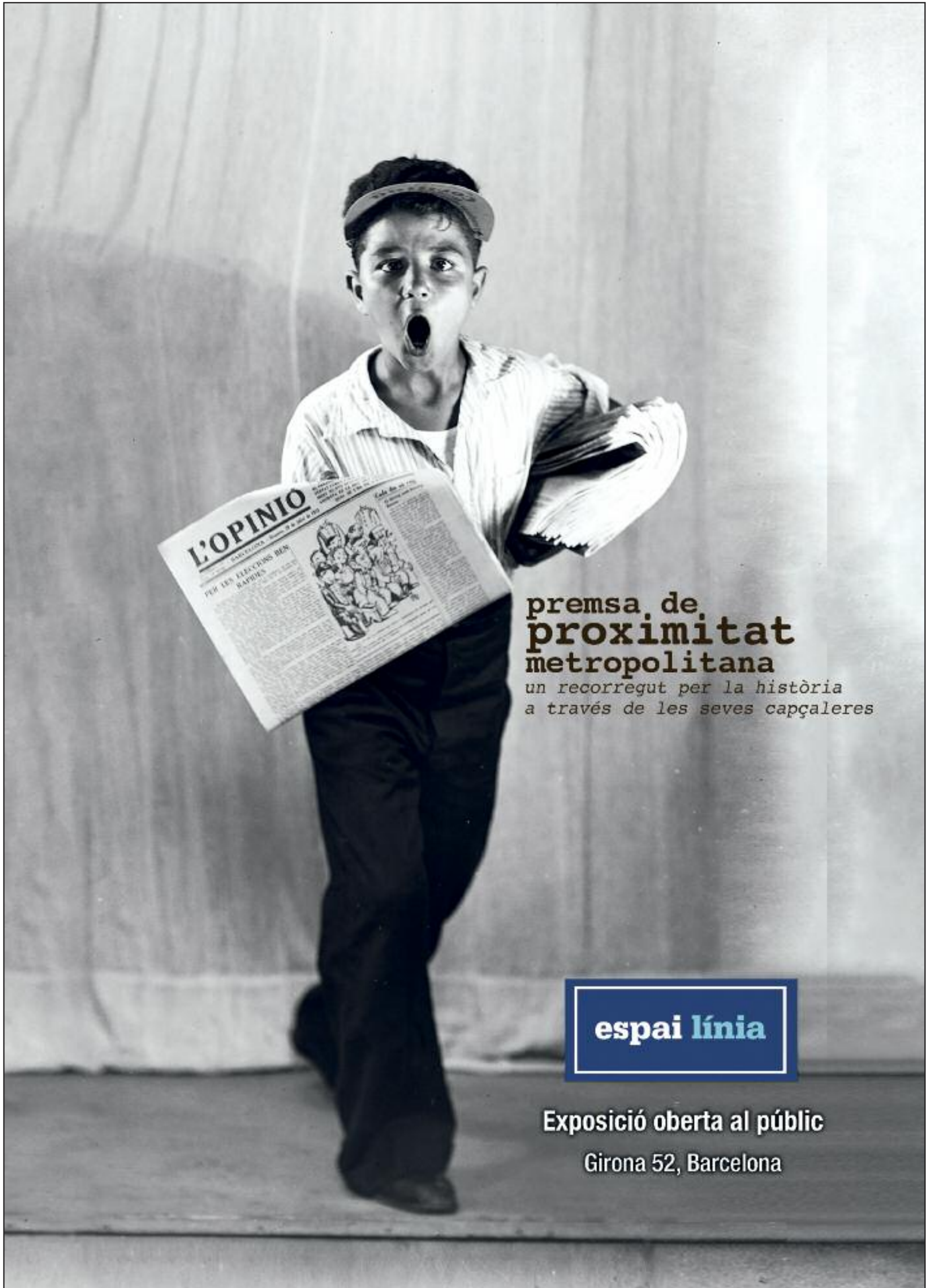
Ψ

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

premsa de
proximitat
metropolitana

*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

Via Júlia
ASSESSORS

**Esta campaña,
como siempre,
estamos
cerca de ti**

Ejercicio 2022

**CAMPAÑA
RENTA 2022**

Confianza
Profesional
Titolada
APTICB
Asesores y Titulares

Documentación necesaria para la confección de su Declaración de la Renta (Ejercicio 2022)

- Borrador de la Renta/Datos fiscales**
Enviado por la **Agencia Tributaria** (en caso de haberlo recibido) Este documento permite prescindir de los certificados de empresa, bancos, etc.
- Declaración de la Renta y Patrimonio** del año pasado.
- Certificados** de rendimientos del trabajo, baja por enfermedad, desempleo, pensiones (jubilación, viudedad, invalidez...) y otras retribuciones del trabajo.
- Certificado de **Minusvalía**.
- Certificados de las **cuentas bancarias** con intereses y retenciones, dividendos de acciones y otros rendimientos del capital.
- Recibos de I.B.I. (Contribución)**
De las viviendas, fincas rústicas y urbanas, solares.
- Letras**, recibos de **Hipotecas**, y además, gastos de compra correspondientes a la vivienda habitual.
- Facturas Oficiales** de Obras de reforma en su vivienda.
- SI HA VENDIDO UNA CASA, PISO, LOCAL, PARKING, etc.** la escritura de venta, la escritura de compra o adquisición por herencia, donación, etc. los gastos de adquisición (impuestos, notario, registro, etc.) la plus-valía municipal pagada y si la hubiera, la factura de la comisión de la agencia inmobiliaria.
- INFÓRMENOS**
Si ha realizado una Dación en Pago.
- Justificantes** de aportaciones a planes de pensiones y jubilación.
- Contrato y Recibos de alquiler** de la vivienda habitual del año 2022 (según requisitos)
- DNI y datos personales**
De los contribuyentes y familiares que convivan con los mismos.
- Plan PIVE**, si ha recibido algún tipo de ayuda por la compra de un automóvil debe incluirse en la declaración.
- Ayudas para compra o alquiler de vivienda**. Se deben declarar las ayudas recibidas de la Generalitat por estos conceptos.

Si aún no eres cliente, ¡es el momento de conocernos!

Puedes encontrar toda la información relacionada con la renta en nuestra web www.viajulia.com

Honestidad y servicio, nuestro valor desde 1963

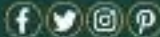
Gestiones notariales · Gabinete de abogados · Asesoramiento y gestión de empresas y particulares
Asesoramiento y contratación de seguros · Inmobiliaria · Administración de fincas

Oficinas Centrales · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Telf. 933 506 400 · Fax 933 533 503

Delegación · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Telf. 935 210 640 · Fax 933 533 503

www.viajulia.com

Síguenos en:

registro d'agents Inmobiliaris
de Catalunya · nº col·l· 0268-1247

api

